

var Varmen endnu stærkere, da det ærede Medlem omtalte Formueejernes Belastning. Jeg tror, det er det ærede Medlem af Landstinget Hr. Edvard Brandes, der en Gang har sagt, at vel var det hardt at blive beskattet af sin Formue, men det maatte formentlig være endnu værre ingen Formue at have. Jeg synes, at der er en god Realitet deri, som jeg altid har syntes var saa rigtig. Men af adskillige Udtalelser ogsaa af andre ærede Medlemmer i denne Sal fik man det Indtryk, at et ulykkeligere Menneske end den, der havde Formue, fandtes ikke paa denne Jord, ham maatte man tage i Forsvar, for nu havde Finansministeren forelagt Forslag om at forhøje Arveafgiften, og det maatte da være en frygtelig Straf for dem, som havde Formue.

Jeg kan nu ikke faa mit Hjerte til at slaa saa varmt for Formueejerne, jeg vil stadig være mere tilbøjelig til at have Medlidenhed med dem, som ingen Formue har. Men saadan er det ærede Medlem Hr. Martin Hansen ikke. Det ærede Medlem synes, at det er en Skam at belaste disse Mennesker, og, tilføjer han, det er ganske ødelæggende for Opsparingslysten. Hvor har jeg læst og hørt det mange Gange, at man ødelægger Opsparingslysten, hvor tidt er det ikke blevet forkyndt ved politiske Møder, i Rigsdagen og andre Steder, at denne eller hin Foranstaltning, naar den blev gennemført, maatte ødelægge Opsparingslysten. Den maatte jo være ganske forsvunden for længe siden, hvis det var sandt. Der vilde ikke være det mindste af Opsparingslysten eller Opsparingsevnen tilbage, hvis alle de Mennesker, der forkyndte, at nu faldt Opsparingslysten og Opsparingsevnen bort igen, havde Ret. Nej, jeg har en bedre Tro til den danske Befolkning og for øvrigt til de Befolkninger, der bebor de fleste andre Lande. Der er i de fleste Mennesker en saadan Tendens og Trang til Opsparing, at Opsparingslysten overhovedet efter min Mening ikke kan ødelægges. Dette, at man siger til sig selv: Nu vil jeg ødsle, for hvis jeg ikke gør det, kommer jeg til at betale Formueskat, er noget, der tilhører Fantasiens Verden. Jeg har aldrig truffet dette Tilfælde i mit praktiske Liv, og jeg har dog haft med nogle Forhold af økonomisk Natur at gøre. Denne Frase om, at man svækker Opsparingslysten ved at lægge en Smule forøget Skat paa Formuen eller paa de større Formuer, hører ingen Steder hjemme, den har ingen som helst Realitet.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til de ærede konservative Ordførere.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel, der jo ikke fremsatte mange finansielle Betragtninger, har jeg for saa vidt ikke noget at sige i Øjeblikket — den højtærede Statsminister har jo gjort nogle Bemærkninger til det ærede Medlem, og jeg skal derfor foreløbig afholde mig derfra.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaards Betragtninger over den økonomiske Situation i Almindelighed forekom mig meget nøgterne. Det ærede Medlem udtalte om indeværende Aar, at det saa ud til, at der vil blive Balance paa Driften, hvad der ogsaa svarer til de Forhaabninger, jeg har, omend der naturligvis kan komme saadanne ekstraordinære Byrder, navnlig i Anledning af den industrielle Situation, at det kan blive vanskeligt at holde denne Balance. Det ærede Medlem mente ogsaa, at 1926—27 vilde komme til at se nogenlunde godt ud. Det ærede Medlem havde i Virkeligheden ventet et bedre Budget for 1926—27; vi maa jo regne med, siger det ærede Medlem, at der er kommet Konjunkturtillæg og Stedtillæg til udover, hvad der var budgetteret paa Finansloven for 1925—26, men det har vi jo faaet Dækning for gennem de forøgede Toldafgifter, som blev gennemført. Jeg skal hertil sige, at det har vi ikke. Den Forøgelse af Toldafgifterne, som fandt Sted, efter at Konjunkturtillægget var vedtaget, dækkede, selv med de daværende Beregninger, ikke Udgiften til Konjunktur- og Stedtillæg; men der er vel Grund til at tro — det maa jeg i hvert Fald antage —, at den almindelige Nedgang, der har været i Toldindtægterne, ogsaa rammer de Sæts, som den Gang blev fastsat, og det kan derfor ikke siges, at der skaffedes Kompensation for det forøgede Konjunktur- og Stedtillæg. For 1926—27 vil Prisfaldet faa Betydning, hvad jeg gjorde nogle Bemærkninger om før. Vi har Prisfald i Vente, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte ogsaa, at det formentlig vil kunne medføre, at Finansaaret 1926—27 vil blive bedre, end det forelagte Budget udviser.

Jeg maa tillade mig at sammenholde denne Udtalelse af det konservative Folkepartis finansielle Ordfører, der jo ikke kan mistænkes for at nære særlig kærlige Følelser overfor denne Regering — han har jo betegnet den som en Ulykke for Landet — med de Udtalelser, vi har mødt fra Venstres Side, navnlig i Pressen, da Finanslovsforslaget blev forelagt, og som gik ud paa, at det var sprængt inden Forelæggelsen. Saa forskelligt kan man fra Venstres og fra konservativ Side se paa Tal, der forelægges. Jeg overlader til Fremtiden at afgøre, om